
V ékony j ég 16. fejezet

Ariana, kedd 19 december 2023 - 22:11:18

16. augusztus legv ége

P énteken nem érek r á, el íg érkeztem.
Victor feln éz a k önyv éb Ql, és én ör ül ök, hogy v égre siker ült megragadnom a figyelm ét. Valami konz íliumra k ész ül k ét hete, én meg m ár n éha rendesen unatkozom mellette. Persze meg értem, hogy fontos, de attól m ég ideges ít, hogy ennyire a h átt érbe szorulok.

Merre m ész? k érdezi érdekl Qdve.

Szerintem elmegyek kicsit t áncolni a bar átaimmal.

Akiknek, gondolom, nem akarsz bemutatni jegyzi meg morogva, én pedig meglepetten hagyom abba a pakol ász ást, és újra fel é fordulok.

Azt hittem, elfoglalt vagy szabadkozom, mire elmosolyodik.

Ha r á érnék, elh ívn ál?

Ezen elgondolkodom, és ez pont elegend Q arra, hogy lehervadjon a mosolya. Azt hiszem, ideje lenne beavatnom az életem bonyolultabb r ész ébe, miel Qt teljesen f élre érti az indokaimat. Elv égre h árom h ónapja tart, tal án elkezdhetem komolyan venni azt, ami k özt ünk van.

Nagyon gondterheltnek t qnsz jegyzi meg Victor, és becsukja a k önyvet. Felkel a sz ékr Ql, hozz ám l ép, v égigsim ít a karomra. Meg értem, ha esetleg korainak tal álod, csak nem esett j ól.

Nem az a bajom ny ög öm ki. Victor t ürelmesen v ár, én meg s óhajtvá kezdek bele a szok ásos n ót ába. Egyik bar átom folyton r ányomul az aktu ális p áromra.

Victor összevonja a szem öld ök ét, és b ár nem sz ól semmit, a tekintet ében ott a s ürget és, hogy folytassam.

J ó, igazs ág szerint az összes kapcsolatomat t önkretette.

Az összeset?

Igen.

De mi ért? faggat Victor értetlen ül, mire megr ázom a fejem, jelezve, hogy fogalmam sincs. Mit csin ált?

Elcs áb ította Qket mes élem nem t úl lelkesen, Victor pedig egyre ink ább megd öbben. Eddig egyetlen egyszer fordult el Q, hogy nem j ött össze neki, akkor viszont al á ásta a kapcsolatunkat.

Al á ásta?

Erről nem szívesen mondanék többet felelem, és visszafordulok a szekrény felé. Még mindig fáj beszélni róla, ami nevedes éges ilyen sok idő után. Remélem, Victor beéri ennyivel, és nem bánom meg vele, hogy nem árulok el többet. Nem értem, miért vagyok még mindig a múltba ragadva ahelyett, hogy a jelennel foglalkoznék. Szánalmasan viselkedem kedvelem. Qt. Szerelmes nem vagyok ugyan, legalábbis nagyon mások az érzéseim, mint Lucas iránt voltak. Szeretek vele lenni, jókat beszélgetünk, az ágyban sincs probléma, bár hiányzik a másik oldal. Talán ha szóba hoznám, nem zárkózna el előlem, de egyelőre halogatom.

Aggódsz, hogy velem is tesz egy próbát?

Meglepne, ha nem felelem gondolkodás nélkül. Stephen fura módon, és hiába kértem meg, hogy ez úttal tényleg ne szóljon bele, nem vagyok biztos benne, hogy komolyan vette és tiszteletben tartja a kérésemet. Pedig nem vicceltem, tényleg kitekerem a nyakát, ha bármilyen módon beleavatkozik.

Nincs miért aggódnod.

Ha tudnád, hányszor hallottam ezt és sóhajtom lemondóan, Victor tekintete viszont megkeményedik a szavaim hallatán. Szuper, sikerült belegázolnom a lelkébe a bizonytalansággal. De ha egyszer tényleg ez az igazság és

Ennyire lehengerlő?

Elég. De nem minden, ha valaki leped Qakrobata vonom meg a vállamat, és fel sem fogom, hogy túl sokat mondtam, csak Victor reakciója döbönt róla.

Ena stílusáról kérdeztem, nem az ágybeli teljes ítményéről jegyzi meg élesen. Bár úgy látom, arról is van tapasztalatod.

A francba! Zavartan bölintok, de nem úszom meg ennyivel.

Legalább régi ügy?

Nem hiszem el, hogy ennyire belebonyolódtam. A szekrénynek dőlök, és azon gondolkodom, hogyan válhatnám ki magam a helyzetből úgy, hogy a legkevésbé hűlyén jöjjen ki.

Nézqpont kérdése nyögöm ki. Victor keresztbe fonja a kezét a mellkasa előtt, és folytatja a vallatását.

Ena időkben még ére vagyok kíváncsi.

Nem annyira.

Előtte mennyivel?

Nem sokkal és ismerem el, Victor pedig felsóhajt. Csendben bámul rám, az arca semmi jót nem ígér.

Riválisnak kellene tekintenem?

Jesszusom, dehogy! v ágom r á azonnal, mire kicsit megk önyebb ül. Nem értem, mi ért akarja ennyire tudni, elv égre ez el Qtte volt, és én sem tartok kihallgat ást, hogy kikkel kavart, miel Qtt összej ött ünk.

Sz óval csak egy alkalomr ól besz él ünk.
J ó, ez egyre k ínosabb.

Nem, p ár h étre összegabalyodtunk, azt án ment minden a r égi ker ékv ág ásbán. Ennyi t ört ént z árom r övidre a t ém át. Ki érezheti a hangomb ól a neheztel ést, mert v égre annyiban hagyja. Ez viszont jelzi, hogy val ósz ín qleg el ég f élt ékeny t ípus. B ár ki tudja, lehet, hogy csak biztosra megy.

Van kedved j önni? k érdezem engesztel ésk épp, mire ism ét elmosolyodik.

Igen.

Csak & állj ellen k érem csendesen. K özelebb l ép hozz ám, most m ár k özvetlen el Qttem áll, megnyugtat az aur ája.

Matt megsimogatja az arcomat. Egyetlen egyszer sem csaltam meg egy partneremet sem, pedig elhiheted, volt k ís ért és b Qven. B ízhatsz bennem.

J ó.

Egy ébk ént Stephen eg ész este szinte m ég csak r ám sem n ézett mondja Victor, miut án be ért ünk a lak ásbá, és épp arr ól faggatom, hogy tetszettek neki a bar átaim. Elvult vel ük, de annyira nem érezte j ól mag át, l áttam rajta.

Ez n ála semmit sem jelent.

Vizont volt egy elejtett mondata & teszi hozz á, és v árja a reakci ómat, h átha tudom, mir Ql besz él, de fogalmam sincs. Csak azt tudom, hogy Stephen elejtett mondatai által ában az én idegrohamaimmal v égz Qdnek.

Na, kezd Qdik. Ne k ím élj s óhajtom.

T ényleg csak mellettem vagy passz ív?

Ez ért meg öl öm Stephent! Igen, m ár eml ékszem az est ének erre a r ész ére, b ár nem gondoltam, hogy Victornak ennyire sz öget üt ött a fej ébe a dolog.

Igen vonom meg a v államat, és a h ál óba indulok. V ég ül is, ha úgy vessz ük, egy ébk ént is ideje lenne átbesz éln ünk ezt, legal ább itt a remek alkalom. Lehet, hogy a v ég én meg is k ösz ön öm Stephennek, hogy megk önny ítette a dolgomat, és nem nekem kellett felhoznom.

Azt mondtad, neked mindegy.

Zömében &
De inkább?
Számít ez? Várok türelmetlenül a szavára. Jó veled.
De igen, egy ébéként Stephen igazat mondott.
Lesem a reakcióit. Igazság szerint bármennyire fáradt voltam, amikor
hazaértünk, a téma eléggé felélénkített. Victor az
ajtófélfájának dőltélve álldogál, és engem figyel.
Értem felelővén ül, aztán felsóhajt. Nézd, ha
szeretnék, nagyon néha bevállalom.
Igazán? Kérdezem izgatottan. Nem tagadhatom, hogy vannak
igényeim, amiket határozottan nem elégít ki. Hiszen azt mondtad,
nem vonz.
Elviselem válaszolja, mire elhúzom a számat. Hát, erről ennyit.
Most megérted Qdét?
Nem, de teljesen felesleges erre több szót fecsegetni.
Te tudod, ha viszont már nem bírod, szólj.
Felmászok hozzá az ágyra, megcsókol. Viszonzom, és hamar
belemelegedünk.
Victor a hátán fekszik, az ujjai a tarkómat masszírozzák, miközben
dolgozom rajta. Ezt imádja, az esetek többségében simán beéri
ennivel, nekem viszont most kedvem támad tesztelni a határait.
Lejjebb csúsztatom a kezem, masszírozni kezdem, de szinte rögtön
rámszólsz:
Ne!
Felpillantok, látom rajta, hogy feleslegesen próbálkoznék tovább.
Mit szeretnél? Kérdezem, és hagyom, hogy a családodtsága
kiérződjön a hangomból.
Fejezd be sóhajtja, majd visszahajítja a fejét a párnára.
Megteszem, amit kérsz. Feladom egyelőre, talán máskor &

Nem tudsz boldognak.
Megint kezdted?
Egy órája érkeztem, de ez már a második próbálkozásom, hogy a
magánéletemre terelje a szót, én viszont nem akarom. Hazudnék, ha
azt mondanám, minden rendben van, így inkább makacsul próbálom
kerülni a témát, csak hogy Stephen nem hagyja.
Szóval mi nem jó? És ne beszélj mellé, mert látom rajtad, hogy
valami nem oké.
Nem nézek a szemébe, de biztosra veszem, hogy átható tekintettel
figyel.

A szex nyögöm ki nagy nehezen, mire Stephen felsóhajt.
Hagyd ott! Előre megmondtam, hogy ez nem neked való.
Megvonom a vállamat. Igen, a szívem mélyén már akkor is tudtam, hogy igaza van, de valami elkeseredett dac tombolt bennem Lucas fátyolárával karöltve. Arról nem is beszélve, hogy Stephennel kavartam, és ráadásul meglehetősen élveztem is. Annak ellenére, hogy megígértem, nem lesz ilyen &
Kezd beütni az alkohol. Stephen újratölt, pedig biztosra veszem, hogy észrevette rajtam.
Le akarsz itatni?
Ráfér.
Bólogatva emelem ismét koccintásra a poharamat, és lehúzom a tartalmát. Végigégeti a torkomat, bizserget a melegség önt el.
Szóval mi tart vissza? Kérdezi érdeklődve, de nem igazán tudok értelmes választ adni rá.
Fogalmam sincs ismerem el. Jó vele, tőredik velem, fontosnak érzem magam mellette &
És ez neked elég? Matty &
Nem, nem elég. Elkobozom az üveget Stephen elől, és öntök még. Stephen végigsimítja a kezfejem, amikor visszaszerzi tőlem az italt, én meg beleborzongok. Ljedten pillantok rá, és felidegesít a diadalittas mosolya.
Ennyit Ql?
Szállj le rólam! Morgom jobb híján, de Stephen felnevet.
Közelebb mozdul, ez úttal az arcomat cirógatja meg, eléri, hogy újra ránezzek.
Egy szavadba kerül.
Nyelek egyet kőnomban, és elfordítom a fejem. Menekül Qre kellene fogynom, mert egyre inkább felkavar Stephen közele, pedig nem csinál semmit, csak méreget azzal a hihetetlenül erotikus, a lelkem mélyére látó tekintetével. A francba &
Én most megyek jelentem ki, majd felkelek az asztaltól. Stephen követi a példát, bár megcsóválja a fejét. Kikísér, de mielőtt a cipőmért nyúlhatnék, elkapja a karomat, és közelebb lép, szinte rám tapad.
Biztos vagy benne?
Nem. Ha az lennék, nem próbálnék ennyire megszökni a vágyaim elől. Bizserget a Stephenből áradó forróság, érzem a leheletét az arcomon, és ha most megcsókolna, minden önuralmamát kívágnám a fenébe, de nem mozdul, rám vár.
Miért csinálod ezt?
Mert majd megveszel a gondolattól is & suttogja, és közben a

derekamra cs úsztatja a kezét, a szája épphogy az enyémhez ér, nekem viszont már ezzel végem van.

A falhoz présélem, vadul csókolom, a kezem a pólója alá csúszatom, bqr ének tapintása olaj a tőzre. Idegesen igyekszem bontani a nadrágot, de túlságosan kapkodok, dupla annyi ideig tart.

Matty & nyőszörgi a fölémben, a nevem lágyan pedig még jobban felizzít.

Akarlak.

Akkor mire végpsz?

A hátára zuhan az ágyon, rángatom le róla a nadrágot, visszhangzik a fölémben a nevetése.

Lassíts &

Nem teszem. Azt sem engedem, hogy hozzám nyúljon, mert biztosra veszem, hogy időről időre elűné. Négykézlábba húzom, már a látvány jobban részegít, mint a véremben keringő alkohol. Nehezen fogom vissza magam, az elqj áték is jóval kevesebb, mint Stephen igényli, én viszont az óvszerért nyúlok.

Még ne! szőlőm határozottan.

Hamarosan nem problémázik, pedig így is túl gyors neki a tempó, de csak akkor nyugszom meg, amikor végre teljesen benne vagyok. A lapockájának támasztom a fejem, és próbálok kicsit lehiggadni. Nem megy.

Szólj, ha sok!

Meglepi a hevességem, mégsem állít le, felveszi a ritmusomat, pedig nincs egyszer q dolga. Nem is tart sokáig, szinte önkívületben dőlök mellé a lepedőre, és hosszú percekig csupán a saját zihálását hallom.

Hq, te tudsz ilyet is?

Oldalra fordulok, de Stephen már mellettem könyököl, újra csókol, reszketegen ölelem át.

Nagyon ki voltál éhezve állapítja meg, nekem meg most kapcsol vissza az agyam, a szavaitól.

Bassza meg!

Leszöröm a kezét, majd felülök. Stephen visszafekszik, de érzem a tekintetét magamon.

És most?

Nem válaszolok, hanem azonnal felkelek, és öltözni kezdek. Most leginkább dolgom van, rendbe kell raknom a legbelül tomboló káoszt &

Matty?

Idegesen pördülök újra felé, a hangom megremeg a visszafojtott indulattól.

Azért nem mozdult alá, mert tudta, hogy én vagyok a

gyeng ébb l áncszem. Elcs áb ított ál ink ább engem.

Állja a tekintetemet.

Ugyan m ár, Matty mosolyodik el gyeng én. Üv ölt ött
r ólad, hogy mit akarsz, de magadtól nem mondtad volna ki.
Veszek egy mély lélegzetet, lassan kifújom, aztán hátat fordítok
Stephennek, és otthagynom.

Beszélnünk kellene.

Na, miről? Nagyon komoly vagy.

Három napja feküdtem le Stephennel, de Victor olyan elfoglalt volt, hogy
azóta nem találkoztunk, és az ilyesmit jobb nyugodt körülmények
között bevallani. Igazából azt sem tudom, hogyan kezdjek hozzá, mert
ilyen szituációban még sosem voltam. Eddig mindig engem ültettek
fel &

Leülsz?

Victor nehezets óhajt, és helyet foglal velem szemben.

Szakítasz vagy megcsaltál? Kérdez rá. Érződik belőle a
tapasztalat, ez pedig keserő mosolyra késztet. Sejttem, mit érez, mert
már annyiszor átéltem ugyanezt.

Utóbbi.

Csodás vágyja rá gúnyosan, és idegesen megdörzsöli a
halántékát. Miért?

Lehajtom a fejem, és kerülöm a tekintetét. Az elmúlt napokban
annyiszor átgondoltam ezt a beszélgetést, most mégsem tudom,
mennyire legyenek Qszinte. Bár már úgyis mindegy, nem igaz?

Azt hiszem, kijött, hogy így kevés nekem a szex.

Mondtam, hogy ezt megbeszélhetjük &

Az összes próbálkozásomat visszautasítottad az elmúlt
hónapban.

És ez pont elég ok volt?

Nem terveztem, hogy megteszem, egyszer qen csak &
Felsóhajtok. Hogyan fogalmazhatnám meg? Mentségem úgyszólván.
Nem bírtam ellenállni a kísértésnek.

Most sajnálalak?

Nem kértem ilyet. Azt sem, hogy érts meg. Csak Qszinte akartam
lenni.

Ül velem szemben némán, egyedül az árulja el az idegességét,
hogy nem néz rám, hanem az ujjával játszik az ölében. Nem
sűrgetem, övé a jog, hogy kimondja.

Szeretném, ha elmennél. Holnapra összepakolom a dolgaid.

Rendben.

Nem sok cuccom van nála, talán egy-két váltás ruha, de nem csodálom, ha most nincs kedve ahhoz, hogy neki álljon keresni. Szóval én indulok az ajtóhoz, egy pillanatra viszont megtorpanok.

Sajnálom.

Nem válaszol, nem kialszik, és ami a legrosszabb, hogy nem is bánom. Furcsa módon az egyetlen, amit érzek, az a megkönnyebbülés. Nem illettünk össze, és ezt hamarabb kellett volna belátnom, mielőtt megbántottam volna azzal, amit tettem. Emiatt viszont furdal a lelkiismeretem &

Stephenhez vezet az utam. Idegesít, hogy megint beleszólt, de be kell vallanom, most jobb, hogy megtette. Ki tudja, meddig még időm volna ebben a szívére abszolút nem ideális kapcsolatban, mire hajlandó vagyok véget vetni neki.

Ugye nem ütsz meg? Kérdezi tettetett komolysággal, pedig szerintem látja rajtam, hogy ilyesmi eszembe se jutott.

Még egy hasonlóan hűlye megjegyzés, és elgondolkodom rajta. Felnevet, és megkínál egy sörrel. Leülök a kanapéra, Stephen pedig szinte közvetlenül mellém, aztán pofátlan módon neki áll faggatni.

Megvallottad bűnéidet?

Aha.

És hogy viselte?

Kirakta a szívrőmet.

Stephen megcsóválja a fejét, majd leteszi a kezéből az üveget az asztalra.

Tehát szabad vagy?

Hazudnék, ha azt mondanám, meglepett a kérdése. Elmosolyodom, amikor közelebb húzódik, és lerakom én is a sörömet. Aztán nyugodt szívvél hagyom, hogy elcsábítson.

Victor üzenetben hívott át magához. Valahogy nem lepődöm meg, hogy csak sms-ben kommunikál velem. Még sosem csaltam meg senkit, nehézségek szemből élnem azzal, hogy jogosan haragszik rám. Munka után összeszedem azt a két pótlót, és egy könyvet, amit nálam hagyott, aztán beugrom hozzá. Félrelehetem, de öt hónap után mindössze ennyi, amit találok, bár ha belegondolok, annyira sok időt nem töltöttünk együtt, mint mondjuk Lucasszal.

Gyere be! Kéri, amikor megérkezem, ezzel viszont meglep. Arra számítottam, hogy a kezembe nyomja a cuccaimat, és többé látni sem akar.

Nem szeretnéd zavarni & motyogom, de egy intéssel beljebb
hív. Hát jó. Annyival tartozom, hogy meghallgatom.

Azt szeretném tudni, észreQL vége-e mondja, én meg
teljesen ledöbbenek. Most arra céloz, amire gondolok?

Tessék?

Mert ha csak egy alkalom, tudok lépni rajta.

Lehajtom a fejem, amiből rögtön le is esik neki a nyilvánvaló. Még
csak meg sem fordult a fejében, hogy megbocsátana, de ha Qszinte
akarok lenni, nem is biztos, hogy az bármelyikünknek jó lenne. Nem, ez
a kapcsolat nem működik, ideje véget vetni neki &

Azóta?

Bólintok.

Te aztán nem vesztegeted az idődet. Csak az enyémet &
állapítja meg csaldóttan. Úgy látom, nem nehéz összeszedned
valakit.

Kéznél volt vonom meg a vállamat, ezzel egy értelművé
térve, hogy pontosan kivel is csaltam meg.

Tessék? Nem mondod, hogy & Elakad, hitetlenkedve felnevet.

Tudtam. Annyira tudtam! Ahogy néz rád &

A szavaitól gombócra Q a torkomban. Az nem lehet, hogy Q is úgy
látja &

Most miről beszélsz?

Stephenről.

Kétszer találkoztál vele vágom rá, és megrázom a fejem,
amikor sokatmondóan rám pillant. Ne vonj le messzemenő
következtetéseket.

A tények makacs dolgok, akkor is ott vannak, ha nem akarjuk
észrevenni Qket.

Letaglózva jövelek el tőle. Célátalanul kocsikázok fel-alá a városban,
és amikor Stephen hív, nem fogadom. Most gondolkodnom kell, ahhoz
pedig végképp nem hiányzik, hogy beszéljek vele. Tiszta fejre van
szükségem, közben meg fojtogatnak a szavak, nem bírom
magamban tartani &

Szia! Ráérsz? szólok bele, amint Craig felveszi.

Szia! Mire?

Meghallgatni a nyqqjeim.

Épp igen. Gyere át! feleli némi csend után, és hálás
vagyok, amiért nem tette azonnal szóvá, hogy mi ért is hozzá fordulok.
Tudja, mikor következik Q &

Szóval mit csinált Stephen? szegezi nekem a kérdést, amint
leülök mellé. Elmosolyodom, de nehezemre esik belekezdeni. Nem
sűrűt, türelmesen várja, hogy beavassam, mi ért jöttem.

Victorral v ége.

Nem mondod, hogy siker ült Qt is? d öbben meg, de nemet intek. Így viszont m ég ink ább értetlen ül b ámul r ám. Akkor?

Engem.

Mi van?

Engem cs áb ított el vallo m be, Craig pedig hatalmasra t ágult szemekkel d Ql h átra sz éken.

Mifene! ny ögi ki az els Q csod álkoz ást k övet Qen, azt án úrr á lesz rajta a k ív áncsis ág. És akkor most?

Nem tudom.

Mit nem tudsz?

Hogy hogyan tov ább & s óhajtom. Er Qt vesz rajtam valami furcsa letargia, és csak az biztos, hogy nem akarok ezzel szemben ézni. Pedig tudom, hogy nincs m ás v álaszt ásom, nem tehetek ör ökk é úgy, mintha nem érten ém.

Ezt neked kell kital ál ni. V égre tudom ásul vehetn éd, hogy bel éd van esve aj ánlja Craig, én meg beleegye z Qen b ólintok. Csak épp a megval ós ít ást ól f ázom.

Igen, ebben igazatok van. Victornak is, és neked is. Ha m ár valaki, aki alig l átott minket egy ütt, kisz úrja &

Akkor nyilvánval ó, hogy nem mindenki m ás a h ülye? vil ág ít r á Craig, én meg megdobom érte egy cs únya pillant ással.

K öszí.

Egy ébk ént sem értem, mi n álad ez a Stephennel nem kezdek -dolog. Ezt m ár r égen se nagyon fogtam mondja komoly érdekl Qd éssel a hangj ában, és l átom a tekintet éb Ql, hogy sz ívesen venn é, ha v égre beavatn ám. Egyetem óta ismerem, de err Ql m ég sosem besz élt ünk, valahogy nem adta mag át a t éma. Ha meg igen, ilyen messze sosem ny últunk vissza.

H át ez eredetileg az Q szab álya volt.

Mi van?

Amikor megismertem, akkor íg értette meg velem, hogy nem szeretek bele.

Sz órakozol! sz ól k özbe Craig d öbbenten, én meg elmosolyodom az eml éken.

Nem, így t ört ént. Akkoriban Stephen mag ához k épest is f éktelen volt mes élem, Craig pedig k ív áncsian figyel. Szerintem évek óta tudni akarja, csak nem mert r ák érde zni. Amolyan igazi gazdag, elk ényeztetett k öly ök, aki b ármit és b árkit megkap.

H át m ég most is ilyen nevet Craig, de nem osztózom a j ókedv ében. Eszembe jut, Stephen mennyivel gondtalanabb és vid ámbabb volt, és hirtelen bel ém mar, hogy mennyire jogosan hozta azt

a szabályt.

Nem, ez már a lenyugodott, felnőttes változat. Jelentem ki, mire Craig ismét felröhög. Amikor én találkoztam vele, akkor még felelőtlen is volt hozzá.

Próbálok elképzelni, de szerintem jobb nekem, hogy nem ismertem akkor.

Belezúgta volna elégedetten mosolyodom elégre. Na igen, Stephennek senki sem tudott ellenállni.

És te?

Az elején én is, de ezt sosem vallottam be neki. Ismerem el, Craig pedig értetlenül ráncolja a homlokát.

Akkor most mi tart vissza?

Az tizenkét éve volt, és marha gyorsan rájöttem, hogy semmi keresnivalónk egymás mellett. Válaszolom: Qszintén, Craig pedig tovább faggatózik.

Szóval akkor semmi nem történt, csak k és Qbb?

Hát, nem feküdtünk le.

De?

Az első Qorális élményemet neki köszönhetem. Mesélem, Craig meg mindentudó fejjel vigyorog. Meg a rádőbbenést, hogy meleg vagyok. Aztán bevitt az Qk öreibe, és onnantól barátok vagyunk. Enyhítettük egymás magányát. Mellette senki sem bírta megmaradni, én meg nehezen engedtem kiölelő bárkit, a családomat is beleértve. Mesélem minden lelkesedéssel éltem. Craig elkomolyodik, ismer annyira, hogy erről nem szívesen beszélek. Ami azt illeti, még Stephennel sem emlegetjük, és nem csak miatta.

Igen, azt tudom, hogy nem jössz ki velük.

Inkább semlegesek vagyunk egymás számára. Azt hiszem, Stephen volt az első Q, aki tőrdönt velem. Vonom meg a vállamat, és igyekszem nem a dolog hatására alákerülni. Annyira hiányzik valaki, aki szeret &

Cserébe te elnézted minden szeméremért.

Olyasmi hagyományra, és inkább úgy döntök, beszúntetem a sztorizgatást, mert így is túl sok időt feleltem a tőmára.

Aztán Qlebukott otthon, az apja meg kitette a szőnyegét, és két év múlva, az anyja halála után ki is tagadta. Utána jött a drogos korszak, de annak már tanúja voltál.

Elhallgatunk. Kifacsarva érzem magam, de nem az emlékezés miatt, hanem mert rettegek a jövőtől. Félek, mert annyira jó sikerült az az ígéret, hogy már képtelen lennék úgy nézni Stephenre, ahogy Q szeretné &

Mihez kezdjek? Suttogom a kérdést, nem is igazából Craignek

c ímezve, de reag ál r á:

Adj neki egy es élyt!

Nem j ó ötlet.

Akkor b ármít, kiv éve ezt az elcseszett menek ül ést, amit csin álsz. Igaza van, de ezzel nem seg ít. Nem mintha megtehetn é, mert ez csakis rajtam m úlik. Nekem kell kital álnom, hogyan tov ább &

Figyelmen k ív ül hagyom, hogy cs ör ög a mobilom, csak ül ök az asztaln ál egy üveg mellett, és gondolkodom. Musz áj megoldanom a helyzetet, de fogalmam sincs, mi lenne a megfelel Q d önt és.

J ó vele, legal ábbis a szex biztosan. Kamaszkorom óta a bar átom, minden bajom és ny qg öm ismer Qje és elvisel Qje, de el ég ez hossz út ávon? Szeretem Qt, de ez nem szerelem, és nem tudom, azz á v álhat-e valaha, vagy t önkretesznek valamit, amit mindenn él jobban ért ékelek az életemben. A maga m ódj án Q tan ított meg érezni, mosolyogni, élni & F élek, hogy ezt dobom el, ha most rossz ir ányba fordulok.

Nincs szerencs ém, mert hallom a kulcs neszez és ét a z árban, és keser qen veszem tudom ásul, hogy elfogyott az id Qm. Stephen felbukkan az ajt óban, kicsit agg ód ónak t qnik.

Minden rendben?

Aha.

Akkor mi ért nem veszed fel a rohadrt telefont?

Megvonom a v államat, felkelek, neki is t ölt ök egy felest. Összeh úzza a szem öld ök ét, de k özelebb l ép, és elfogadja.

Mire iszunk?

A k éts égekre.

Teljesen elbizonytalan ítom, l átszik rajta. Engedi, hogy az öv éhez koccintsam a poharamat, és mikor leh úzom a tartalm át, Q is így tesz.

Sz óval mi t ört ént?

Victor felh ívott b ék ülni.

Felpillantok r á, l átnom kell a reakci ój át. Megnyalja az als óajk át, azt án v ég ül érdekl Qd ést sz ínlel. J átszik, de ezt m ár hajland ó vagyok észrevenni.

És? Nem úgy t qnik, hogy épp úszol a boldogs ágban.

T árgytalann á v ált a tegnapi éjszak ánkkal.

H át bocs v ágja r á, és a szekr ényemhez l ép. Nincs valami m ásod? M ég mindig ut álom ezt a szart b ök a vodk ás üvegre, majd keresni kezd. Diadalittasan mutatja fel a Hubertust, én viszont megcs óv álom a fejem. Azt án veszek egy m ély l élegzetet, és belekezek.

Ha k érdezek valamit, Qszinte leszel hozz ám?
Sosem hazudok neked feleli, mik özben h átat ford ít, és a pultra teszi a poharat.

Szerelmes vagy bel ém?
Mell é önti az alkoholt, én meg lehunyom a szememet, a t üd Qmet reszketeg s óhaj hagyja el.

Stephen &
Nem mozdul, áll ugyan úgy, csak az üveget teszi le a kez éb Ql. A b útoron lassan csordog ál v éig a folyad ék, figyelem az útj át, de hangtalan ér f öldet a cseppje. B ánt a csend, az a f él m éter, ami elv álaszt minket, szinte szakad éknak ér z Qdik.

Mondj valamit!
Sz üks éges?
Igen.
Megfordul, a tekintete megtal álja az eny émet, és én l élegzet-visszafojtva v árok.

Igen, szerelmes vagyok bel éd. Évek óta. B ármennyire pr ób áltam elnyomni, csak er Qsebb lett.
Nem b írom tov ább állni a tekintet ét. A vallom ása sz íven üt, l áthatatlan vasmarokk ént fojtogat, szinte nem jutok nemhogy sz óhoz, de l élegzethez se.

Most te mondhatn ál valamit &
Nem tudok.
Akkor mi az isten ért akartad tudni?!
Musz áj volt.
H átez j ól hangzik g únyol ódik, b ár csak az idegess ég ét pr ób álja meg álc ázni vele. L ázasan j ár az agyam, fogalmam sincs, mi legyen, innen hogyan tov ább. Meg kell besz éln ünk, de m égis hogyan? Mit reag álhatn ék, amivel nem teszek t önkre mindent?

Matty &
Összeszedi a b átors ág át, k özelebb l ép, t étov án figyelem a mozg ás át. V éigcír ógatja az államat, felemeli a fejem, amikor elford ítom.

Szeretlek.
Lehajol és megcs ókol. Óvatoskodva, k éts égekkel tele, k özben m égis l ágy szenved éllyel. Visszafojtott érzelmek vibr álnak az érint és ében, fulladok t Qle, de nem vagyok k épes kiszakadni.
Engedem, hogy p ár m ásodpercre elvar ázsoljon, azt án h átrah úz ódom, és gyeng én eltolom magamt ól.

Ülj le! k érem, mire csal ódottan fels óhajt.
Pr ób álom megfogalmazni, átadni a bennem zavarg ó k áoszt, de nem siker ül, újra és újra megsz öknek el Qlem a megfelel Q szavak, így

sok áig ül ök vele szemben n ém án, és t ölt ök egy újabb k ört.
Nem sz ól, hogy ut álja, nekem meg nincs kedvem elmenni a m ásik
üveg ért.

Megint t úlbonyol ítod &

Ezen nincs mit t úlbonyolítani r ázom meg a fejem. Ez ért
csináltad? Elmartál vagy elcsábítottál mindenkit mellőlem, h átha
majd veled vigasztalódom?

Nem, p ótlék nem akartam lenni & ny ögi ki, nekem pedig
eszembe jut a sz ámtalan szitu áci ó, amikor visszautasított, ha szerelmi
bánatomban rá akartam mászni. Meg értem az indokait, de azt án
m égis megtette, és nem tudom, az elkeseredetts ég vitte-e rá.

És ezt az elvedet mi ért vetetted el?

Nyersebbre sikerül, mint terveztem, megbántom vele. Nem néz rám,
csak keserően elmosolyodik, és megvonja a vállát.

Stephen, én &

Próbáld meg velem!

Elnémulok. Soha nem hittem volna, hogy elhangzik közöttünk ez a
mondat, még így sem, hogy tisztában voltam az érzéseivel irántam.
Stephen sosem akart kapcsolatot, amióta ismerem, nem vágyott senkire,
akivel megossza az életét. Rajtam kívül ül, de én már r észre
vagyok évek óta, másként & igazából elképzelni sem tudom
rála, hogy képes rá, bármit is állít, de ha ezt kimondom, azzal
nagyon meg fogom sebezni. Mégis megteszem, akkor is, ha ez talán a
lehető legrosszabb megoldás &

Én komoly kapcsolatra vágyom, nem olyasvalakire, akinek
háromszámjegyű a hódítási listája.

Stephen arca megrándul. Egy pillanatra azt hiszem, dühbe gurul, de
leginkább fájdalommal látok rajta átsuhanni.

Értem feleli nagyon halkán. Megnyalja a száját, látom rajta,
hogy ideges, és próbál nyugodt maradni, sikertelenül. Ez &
korrekt. Szóval nem tartasz magadhoz méltónak.

Jesszusom, Stephen, nem ezt &

De, pontosan így lehetett érteni.

Elszámolok tízig, mert nem akarok veszekedni vele. Inkább
átfogalmazom, hogy ne lovagolhasson a szavaimon.

Sajnálom, de nem tudom elképzelni, hogy kibírnád hosszú távon
egyvalaki mellett, én meg arra vágyom. Rólad maximum egy nyitott
kapcsolatot feltételeznék, és nem hinném, hogy az nekem
feküdne & magyarázom t ürelmesen, de Stephen nem bírja ki,
hogy ne vágjon közbe:

A kedvedért menne.

Ugyan már, kit áltatsz?

Mi ért n ézel le ennyire?!

Ez nem len éz és. Egyszer qen csak ismerlek jelentem ki, és felemelem a kezem, amikor ism ét k özbe akar sz ólni. Egy dolgot viszont árulj el: mi ért nem állt ál egyszer qen el ém ezzel évekkel ezel Qtt? Mi ért kellett belebarmolni ink ább az összes pr ób álkoz ásomba?! vonom k érd Qre. Egyre nyugtalanabb, szerintem Q is tudja, mennyire tisztess égtelen volt, amit csin ált.

Bevallottam, és te kinevett él.

Tess ék? lep Qd öm meg. Bocs ánatk ér ést v ártam, valami rossz kifog ást, de erre nem sz ám ítottam.

Amikor el Qsz ör ágyba b újtunk.

Stephen, mintha nem tudn ád, hogy nem eml ékszem! s óhajtom inger ültén, mire ism ét kapok egy keser q mosolyt.

El Qsz ör azt hittem, hazudsz ismeri el. Hogy csak es élyt akarsz adni, hogy ugyanott folytassuk &

T ényleg minden kiesett.

Ut ána r áj öttem. De annyi jelet adtam k és Qbb is &

De mi ért nem ny íltan tetted? faggatom lemond óan. Tudod, hogy az ilyesmi n álam nem m qk ödik.

F éltem, hogy megint kinevetsz. Hogy egy picit sem k ölcs ön ös & A tenyerembe rejtem az arcom.

Nem az. De soha, egyetlen percig sem j átszottam volna az érz éseiddel. Hogyan felt ételezhett él ilyet?

El voltam keseredve.

Stephen &

Nem pr ób álod meg velem, ugye? k érdezi, azonban a szavai ellen ére a hangj ában m ég mindig rem ény csend ül. Megr ázom a fejem.

Nem lenne j ó ötlet.

Mi ért nem?

T önkretn é a kapcsolatunkat.

ÉN nem b írok tov ább csak a bar átod lenni. N ézni, hogy m ás megkaphat &

A keze ism ét az arcomra simul, lassan hajol k özelebb, és én az utols ó pillanatig hezit álok, miel Qtt elh úz ódn ék el Qle.

Nem megy s óhajtom. Sajn álom.

Eddig is ment ford ít óvatosan vissza maga fel é. Engedem, hogy megcs ókoljon, pedig tudom, hogy hiba, mert csak felb átorodik. Hazug rem ényt adok neki, mert k éptelen vagyok nemet mondani &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)